

vælges her i Folketinget, og som jeg har tjekket det, har Dansk Folkeparti aldrig stemt for denne ombudsmand. Derfor synes jeg, det er ret interessant, at man netop henviser til, hvilken god tradition det er, at Folketinget udpeger ombudsmanden. Jeg synes måske ikke, at det er jordens bedste argument, men jeg er selvfølgelig heller ikke DF'er.

Noget andet, som fremgår af bemærkningerne, er, at kommissæren ligesom skal være Folketingets udsendte. Det er der ikke tale om. Kommissæren skal ikke være Folketingets udsendte, men Danmark som sådan skal have en person, der kender danske forhold og dermed kan indgå i diskussioner også om danske problemstillinger, hvis det bliver nødvendigt at fremføre dem i Kommissionen.

Så må jeg med al respekt for Folketinget – jeg respekterer selvfølgelig Folketingets arbejde højt, ellers ville jeg heller ikke selv stå her – også sige, at der er debatter i Folketinget, som jeg måske ikke synes er jordens mest fremragende debatter, og jeg synes, der er en tendens i Folketinget til at diskutere alle mulige ting, som vi overhovedet ikke har den mindste smule indflydelse på.

Når hr. Morten Messerschmidt siger, at der jo ikke er tale om, at det indebærer noget særligt for Folketinget – det var i svaret til fru Anne Grete Holmsgaard – så er det jo i lodret uoverensstemmelse med, hvad der står i bemærkningerne. Der står jo meget klart: »føle en nærmere forpligtelse« – altså kommissæren – »over for Folketinget til at stå i løbende kontakt med Folketinget«. Det mener jeg er fuldstændig ude i hampen, at en kommissær skal føle sig forpligtet til det. Jeg kan lige forestille mig de forespørgsler i en uendelighed fra såvel Enhedslistens som Dansk Folkepartis side, der vil være om, at kommissæren skal komme til Danmark. Jeg synes i virkeligheden, det er det bedste argument imod det forslag, som Dansk Folkeparti her har fremført. Det vil være en ren dræber. Altså, så skal Folketinget virkelig ændre sig markant, før man overhovedet kunne drømme om, at sådan noget skulle forekomme.

Så skriver Dansk Folkeparti også i bemærkningerne, at det er vigtigt, at kommissærerne individuelt står til ansvar. Det gør kommissærerne sådan set med de nye regler, der er for kommissærer. Det er faktisk sådan, at kommissionsformanden godt kan komme med en anmodning – man kan altid diskutere, hvordan det formelt og reelt kan lade sig gøre – men det er altså ikke så-

dan, at der ikke er tale om et vist individuelt ansvar i dag i forhold til tidligere. Det har man så ikke benyttet sig af endnu. Men i hvert fald så vil jo, at kommissionsformanden anmodede en regering om at udpege en anden kommissær efter en høring i Parlamentet. Og man kan da diskutere, om det var noget, kommissionsformanden kunne, hvis landet havde nægtet. Realiteten er, at hvis en kommissær groft har overtrådt reglerne, så kan man faktisk godt gå ind og lade den enkelte kommissær individuelt stå til ansvar.

Det sidste, jeg vil sige, som jeg synes er ærgerligt er udgået med alle de her ting, som slet ikke er inde i debatten, er faktisk det, som konventet har foreslået, og det, der lå i konventets forslag til den nye traktat, som altså nu er blevet Lissabontraktaten, nemlig at de enkelte lande skulle udpege 3 kommissærer, sådan at man fik en bredere skala at sammensætte Kommissionen ud fra, altså en bredere kreds af personer.

Det er klart, at når jeg specielt hører til dem, der støtter det her, er det selvfølgelig, fordi det måske er en af mulighederne for at få en bedre kønsmæssig repræsentation, en mere ligelig repræsentation end den, man har i dag. Så jeg synes faktisk, at det er rigtig ærgerligt, at det forslag allerede røg i forbindelse med regeringernes behandling af forfatningstraktaten. Man kunne måske nok forudse det, men det er selvfølgelig heller ikke senere kommet ind i Lissabontraktaten. Sådan nogle ting synes jeg måske kunne være lidt interessante at diskutere, men altså ikke det forslag, som DF her har fremsat.

Kl. 11:08

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 11:08

Morten Messerschmidt (DF):

Altså, taget i betragtning at fru Lone Dybkjær ikke finder forslaget interessant, vil jeg godt tildele hende min ubetingede kompliment for at være i stand til at tale så lang tid om noget, der er ligegyldigt.

Med hensyn til det forslag fra konventet, som fru Lone Dybkjær refererer til, hvor hun altså mener, at det vil være godt, om Danmark udpeger 3 kommissærer – jeg forstod, det var sådan, det skulle være – og det vil så sammenlagt i de 27 medlemslande betyde, at vi skal have 81 kommissærer, så står det da noget i kontrast til, at fru Lone Dybkjær har talt om, at vi skal have Kommissionen så lille som overhovedet muligt.